

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/140/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113235833
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113235833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci navrhovateľky: Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XX, XXX XX N., štátny občan SR, právne zastúpená JUDr. Michaelou Řihákovou Kojtalovou, advokátkou so sídlom M. XX, N., proti odporkyni: Q. U., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom M. F. XX, XXX XX N., štátny občan SR, o určenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 4C/294/2013-265 zo dňa 19. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti odporkyne platiť navrhovateľke výživné a vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu **m e n í t a k**, že odporkyňa **j e p o v i n n á** platiť navrhovateľke výživné vo výške 80 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám navrhovateľky s účinnosťou od 28.10.2013.

Vo zvyšnej časti sa návrh **z a m i e t a**.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné za obdobie od 28.10.2013 do 30.09.2014 vo výške 890,32 Eur, pričom **s a p o v o ľ u j ú** mesačné splátky po 10 Eur k rukám navrhovateľky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 50 Eur s účinnosťou od 20.05.2014. Zároveň určil nedoplatok na výživnom za obdobie od 20.05.2014 do 30.09.2014 vo výške 270 Eur a povolil odporkyni tento nedoplatok splácať v mesačných splátkach po 10 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania si vymedzil, že bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka je dcérou odporkyne. Vzhľadom na skutočnosť, že sa navrhovateľka pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, vyživovacia povinnosť odporkyne ako matky voči navrhovateľke trvá. Navrhovateľka má bežné výdavky, a to na stravovanie, cestovné za účelom dochádzky do školy, na lieky, oblečenie a iné. Priemerný čistý mesačný príjem otca navrhovateľky za obdobie 10/2013 až 3/2014 predstavoval 1.036,87 Eur. Priemerná čistá mzda odporkyne predstavovala za obdobie od 10/2013-03/2014 mesačne v sume 567,79 Eur. Z daného vyplýva, že odporkyňa je schopná plniť si voči navrhovateľke vyživovaciu povinnosť v oveľa menšej miere, ako otec navrhovateľky, keďže si musí hradiť aj výdavky spojené so svojimi potrebami a zároveň s potrebami mal. T. - brata navrhovateľky. Životná úroveň odporkyne nedosahuje životnú úroveň navrhovateľky, voči ktorej si vyživovaciu povinnosť plní jej otec, a to aj osobnou starostlivosťou. Výživné určil počnúc dňom 20.05.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k.

30P/294/2013-115 zo dňa 30.04.2014, ktorým bolo manželstvo rodičov navrhovateľky rozvedené a mal. T. bol na čas po rozvoze zverený do osobnej starostlivosti matky navrhovateľky (odporkyne), pričom otec maloletého sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou mesačne 120 Eur. Bolo preukázané, a to priamo z vyjadrenia svedka S. U., že otec navrhovateľky dosahuje príjem aj z „fušiek“, z ktorých financuje údržbu auta a rodinné dovolenky, pričom počas konania navrhovateľka absolvovala so svojim otcom 2-týždňovú dovolenku v Bulharsku a odporkyňa so synom na dovolenke nebola. Životná úroveň navrhovateľky je mierne nadštandardná, keď ako študentka bežne cestuje do školy motorovým vozidlom, medzi svoje záľuby uvádzala jazdenie na skútri, na ktorého prevádzku je tiež potrebné vynakladať finančné prostriedky. Stravovanie si zabezpečuje aj návštevou reštaurácie, a to nielen v priebehu týždňa, ale aj cez víkendy, pričom navrhovateľka na strednej škole vyštudovala odbor kuchár. Na druhej strane odporkyňa je nútená cestovať motorovým vozidlom z Obce Čierne do Žiliny a má v osobnej starostlivosti syna mal. T.. Na výdavky na stužkovú navrhovateľky súd neprihliadal, nakoľko návrh bol podaný potom, ako sa uskutočnila uvedená stužková. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k porušeniu dobrých mravov navrhovateľky voči odporkyni a ani odporkyne voči navrhovateľke. Ku konfliktným situáciám opísaným účastníkmi konania a svedkami dochádzalo na základe významne narušeným vzťahov medzi rodičmi navrhovateľky. Do konfliktných situácií boli žiaľ vtiahnuté i deti pochádzajúce z manželstva otca navrhovateľky a odporkyne. Tieto deti neboli, a teda ani navrhovateľka schopné v celom rozsahu dostatočne posúdiť tieto neprehľadné situácie sprevádzané vyhrotenými emóciami, podporované príslušníkmi jednotlivých rodín, pričom deti sa automaticky priklonili na tú stranu, kde cítili väčšiu istotu a podporu. Príčina problému je na oboch stranách sporu a nie je možné konštatovať, že len na jednej alebo na druhej strane. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala určenia vyživovacej povinnosti od 28.10.2013 v celkovej výške 150 Eur mesačne, súd návrh v časti uplatneného nároku za obdobie od 28.10.2013 do 19.05.2014 v celom rozsahu nárokovaného výživného 150 Eur mesačne zamietol, keďže dňa 20.05.2014 nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoze manželstva rodičov navrhovateľky a tiež zamietol návrh v časti nárokovaného výživného vo výške 100 Eur mesačne od 20.05.2014 do budúcnosti. Poukázal nato, že rodičia navrhovateľky mali ako manželia až do 20.05.2014 vynakladať všetky výdavky spojené s užívaním rodinného domu, ako i všetky výdavky na zabezpečovanie svojich potrieb a potrieb detí pochádzajúcich z manželstva z prostriedkov BSM, do ktorého patria aj príjmy manželov. Do rozvodu manželstva rodičov navrhovateľky trvalo BSM a trvala zároveň aj vzájomná vyživovacia povinnosť manželov. Odporkyňa sa zo spoločnej domácnosti bola nútená odsťahovať dňa 26.02.2014, teda ešte pred rozvodom manželstva. To malo za následok vznik vyšších finančných výdavkov zabezpečených úverom poskytnutým odporkyni, z ktorého financovala i zakúpenie bežných vecí, ktoré už síce nadobudla do BSM s otcom navrhovateľky, ktoré veci jej však bolo znemožnené ďalej užívať vzhľadom na nútené odsťahovanie sa z domu, v ktorom sa tieto veci nachádzali. Z uvedených dôvodov nemala odporkyňa dostatok finančných prostriedkov na výživné pre navrhovateľku, pričom ale mal za preukázané, že otec navrhovateľky si plnil voči navrhovateľke vyživovaciu povinnosť v rozsahu dostatočnom, dokonca nadštandardnom. O trovách konania v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Namietala, že nad rámec návrhu posudzoval súd pri určovaní výživného na plnoleté dieťa vzájomný vzťah manželov, ich bezpodielové spoluvlastníctvo a vzájomnú vyživovaciu povinnosť manželov, a to napriek tomu, že s poukazom na § 71 Zákona o rodine jej rozsah súd určuje, ak si ju jeden z manželov neplní, a to výlučne na návrh niektorého z nich. Rovnako nad rámec vzťahu povinného rodiča a plnoletej dcéry posudzoval životnú úroveň rodičov navrhovateľky a jej samej a pre posúdenie vyživovacej povinnosti matky voči navrhovateľke vyvodil nesprávne skutkové závery, že životná úroveň rodičov navrhovateľky a jej samej nie je rovnaká. Rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti je nesprávne nielen čo do výšky určeného výživného, ale aj čo do určenia momentu začatia vyživovacej povinnosti matky voči navrhovateľke. Každý z oboch rodičov je samostatne nositeľom práv a povinností k dieťaťu. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondenciu povinnosť oboch rodičov dieťa vyživovať. Zamieňanie existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s plnením si vyživovacej povinnosti je nesprávnym výkladom § 62 ods. 1 s použitím § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Právne vzťahy medzi manželmi majetkovej povahy upravené Občianskym zákonníkom, teda existencia bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, ako na ňu okresný súd poukazuje vo vzťahu k určeniu momentu začiatku vyživovacej povinnosti matky voči dcére nemožno zamieňať s právnymi vzťahmi medzi rodičom a dieťaťom. Pri určovaní vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu otca a matky navrhovateľky v priemernom vyjadrení k marcu 2013 napriek tomu, že rozsudok bol vyhlásený v septembri 2014 a nezohľadnil ďalšie skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo

a neboli rozporované, t.j. zásadné zníženie príjmu na strane otca, ktoré tvrdil vo svojej výpovedi a zvýšenie príjmu odporkyne o sumu 100 Eur. Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 489/2011. Určenie vyživovacej povinnosti nezodpovedá zásadám rovnosti zákonných povinností rodičov pri rešpektovaní ich schopností, možností a majetkových pomerov. Otec navrhovateľky zabezpečuje jej výživu vo forme finančnej a materiálnej a rovnako i osobnou starostlivosťou, a to zabezpečením bývania a starostlivosťou o domácnosť. Vzťahy medzi manželmi nemôžu ísť na ťarchu navrhovateľky ako oprávnenej z vyživovacej povinnosti, pretože výživné je pohľadávkou prednostnou a skutočnosť, že rodičia navrhovateľky sú v rozvodovom konaní a majú rozdielny prístup k starostlivosti o domácnosť, hospodárenie a záležitosti týkajúce sa spoločných vecí, nemôže ísť na ťarchu plnenia si ich vyživovacej povinnosti. Odporkyňa v konaní nepreukázala, že by od podania návrhu v roku 2013 zabezpečovala osobný výkon v starostlivosti o navrhovateľku, že by poskytovala navrhovateľke výživné vo finančnom vyjadrení alebo inou akceptovateľnou formou. Má zato, že súd určil výživné v neprímerane nízkej výške a rovnako ho neurčil za obdobie, v ktorom si odporkyňa svoju vyživovaciu povinnosť ako osobnú povinnosť rodiča voči plnoletému dieťaťu neplnila. Bez opory v zákone súd posudzoval životnú úroveň matky oproti životnej úrovni dieťaťa a rovnako nesprávnym spôsobom vyhodnotil životný štandard navrhovateľky, ktorá žije bežným životom študenta, jediným jej koníčkom je jazda na skútri, ktorý nemožno považovať za nadštandardnú záľubu. Naopak rozhodnutie odporkyne presťahovať sa až do Obce Čierne, podľa vlastného rozhodnutia, čo u nej predpokladá náklady na cestovanie, nemožno považovať za nevyhnutný výdavok, ale naopak za neprímerané majetkové riziko, ktoré na seba odporkyňa prevzala bezdôvodne. Právne a skutkové závery prvostupňového súdu pri určení výživného na plnoleté dieťa sú zamieňané právnou úpravou vzťahov medzi manželmi, vrátane manželského výživného. Z uvedených dôvodov navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že odporkyňa bude uložená vyživovacia povinnosť vo výške 150 Eur mesačne s účinnosťou od 28.10.2013 a s povinnosťou úhrady nedoplatku na výživnom za obdobie od 28.10.2013, s povinnosťou náhrady trov odvolacieho konania.

K odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa, ktorá uviedla, že súd správne posudzoval celkovú situáciu v rodine. Apeluje na odvolací súd, aby zohľadnil pri svojom rozhodovaní aj dobré mravy, ktoré navrhovateľka pri podaní svojho návrhu opomenula, absolútne neprihliada aj na potreby svojho brata. Navrhovateľka by mala od 17.11.2014 možnosť dochádzať do školy vlakom zdarma, hoci uvedené nevyužíva a naďalej dochádza do školy osobným motorovým vozidlom. Nie je pravda, že súd nezohľadnil v konaní zníženie príjmu na strane otca. Takéto zníženie nebolo v konaní ani preukazované a na nové návrhy na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní nie je možné prihliadať. Počnúc mesiacom október 2014 platí navrhovateľke prostredníctvom poštovej poukážky bežné výživné vo výške 50 Eur mesačne a nedoplatok na výživnom vo výške 10 Eur mesačne tak, ako bolo uložené v doposiaľ neprávoplatnom rozsudku. Navrhovateľka na ňu podala trestné oznámenie za zanedbanie povinnej výživy. Ku dňu vyjadrenia týmto spôsobom navrhovateľke uhradila celkovú sumu vo výške 300 Eur na bežné výživné a 190 Eur na zameškané výživné jednorázovo. Z uvedených dôvodov navrhuje rozsudok prvého stupňa potvrdiť a zároveň, aby nebolo vyhovené návrhu navrhovateľky ohľadne náhrady trov konania.

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že odporkyňu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 80 Eur vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred s účinnosťou od 28.10.2013. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Stanovil zameškané výživné za obdobie od 28.10.2013 do 30.09.2014 vo výške 890,32 Eur a odporkyňu povolil mesačné splátky po 10 Eur spolu s bežnými výživným pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania nerozhodol s poukazom na výrok rozsudku okresného súdu, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd v danej veci, na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav, avšak nesprávne ho vyhodnotil v časti určenia rozsahu a začiatku vyživovacej povinnosti odporkyne voči navrhovateľke. Navrhovateľka v čase podania návrhu dňa 28.10.2013 bola študentkou 5. ročníka Spojenej školy Žilina. V akademickom roku 2014/2015 začala navštevovať prvý ročník denného bakalárskeho štúdia v študijnom odbore elektrotechnický obchod a manažment, a to od 01.09.2014 na Žilinskej univerzite v Žiline. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý zabezpečuje jej osobnú starostlivosť. Odporkyňa je zamestnaná a dosahuje priemerný mesačný príjem 589,03 Eur. Má vo svojej starostlivosti maloletého T. (brat navrhovateľky), na ktorého výživu otec prispieva mesačne

sumou 120 Eur. Odporkyňa na základe zmluvy o prenájme izby platí mesačné nájomné, inkaso za užívanie izby v sume 42 Eur. Otec navrhovateľky v zmysle potvrdenia jeho zamestnávateľa A.S.A. Slovensko, spol. s r.o. pripojeného v spise Okresného súdu Žilina sp. zn. 30P/294/2013 vyplýva, že jeho priemerný hrubý mesačný príjem za obdobie od októbra 2013 do marca 2014 predstavoval 1.321,82 Eur a priemerný čistý mesačný príjem 1.036,87 Eur.

Navrhovateľka preukazovala, že jej náklady spočívajú mesačne v sume 30 Eur na cestovanie autobusom, 180 Eur na stravovanie, 60 Eur na kurz angličtiny, 60 Eur na kurz Francúzštiny, 50 Eur na hygienu, 120 Eur na rehabilitáciu a 135 Eur na záľuby. Taktiež poukazovala na náklady na stužkovú vo výške 230 Eur. Matka preukazovala svoje výdavky na spoločnú domácnosť v celkovej sume 340 Eur, vlastné náklady ako mobil, kozmetika, cestovné do práce a oblečenie vo výške 238 Eur a mesačné náklady na maloletého T., ktorého má v osobnej starostlivosti a ide o žiaka 8. triedy základnej školy mesačne vo výške 298,50 Eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa odseku 2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa odseku 4 pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada nato, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa odseku 5 výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vyživovacia povinnosť odporkyne voči navrhovateľke ako dcére trvá, pretože táto nie je schopná sama sa živiť a momentálne študuje na vysokej škole a pripravuje sa na budúce povolanie. Otec navrhovateľky vykonáva osobnú starostlivosť o navrhovateľku, ktorým spôsobom si plní vyživovaciu povinnosť, ako aj inou formou.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ sa jedná o posudzovanie dobrých mravov. Jednalo sa o narušené vzťahy rodičov navrhovateľky počas rozvodového konania. Na strane samotnej navrhovateľky nebolo zistené také správanie voči odporkyni, ktoré by malo za následok nepriznať výživné vzhľadom na rozpor s dobrými mravmi. Na základe fotografií predložených odporkyňou podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dospieť k záveru o luxusnejšom spôsobe života navrhovateľky. Pokiaľ ide o trávenie voľného času navrhovateľky, ide o zjavne nevybočujúce z bežného života mladej ženy a sú podľa názoru odvolacieho súdu primerané veku navrhovateľky.

Na základe uvedených skutočností vychádzajúc z odôvodnených potrieb navrhovateľky, ako aj výšky príjmu oboch rodičov odvolací súd skonštatoval, že rozsah vyživovacej povinnosti 80 Eur mesačne zodpovedá schopnostiam a možnostiam odporkyne. I keď navrhovateľka preukazovala vyššie náklady na svoju výživu, odvolací súd musel prihliadať i na možnosti a schopnosti, ako aj príjmové pomery povinnej odporkyne, a to že má vo svojej osobnej starostlivosti maloletého T., ku ktorému má rovnako vyživovaciu povinnosť.

Zákon ukladá rodičom na svoje deti nielen prispievať ale ich aj živiť. Tejto povinnosti sa nemožno zbaviť paušálnym poukazom na zlé finančné pomery a presúvať povinnosti na druhého rodiča resp. na samo dieťa pripravujúce sa štúdiom na budúce povolanie s tým, aby si napr. zvolilo takú formu štúdia, v rámci ktorej bude mať možnosť si zabezpečiť potrebné finančné prostriedky. Za odôvodnené potreby navrhovateľky okrem stravy, ošatenia, cestovného možno považovať i také, ktoré odporkyňa považuje za nadbytočné (kultúra, šport).

Pokiaľ okresný súd určil vyživovaciu povinnosť odporkyne voči navrhovateľke až počnúc dňom 20.05.2014, kedy malo dôjsť k rozvodu manželstva rodičov navrhovateľky, z ktorého dôvodu týmto dňom malo dôjsť k zrušeniu BSM rodičov navrhovateľky a dovedy uvedenú povinnosť zo spoločných prostriedkov plnil otec navrhovateľky aj za odporkyňu, odvolací súd sa s týmto nestotožňuje. Rodičia sú zodpovední za všestranný duševný a telesný vývoj svojich detí, obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti aj napriek tomu, že dosiahnutie plnoletosti dieťaťa má za následok zánik práv a povinností rodičov pri výchove dieťaťa, pri jeho zastupovaní a správe majetku, táto okolnosť nemá vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti voči dieťaťu, ktoré nie je schopné samo sa živiť.

Každý z oboch rodičov je samostatne nositeľom práv a povinností k dieťaťu. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a právo na výživné je osobným právom dieťaťa. Teda každý z rodičov má samostatne vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu a nie je možné zamieňať existenciu bezpodielového spoluvlastníctva manželov s plnením si vyživovacej povinnosti v zmysle ust. § 62 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o bezpodielové spoluvlastníctvo, jedná sa o vzťah medzi rodičmi navrhovateľky a tento vzťah nemožno zamieňať so vzťahom povinného rodiča voči svojmu dieťaťu plniť vyživovaciu povinnosť. Odporkyňa nepreukázala, že by od podania návrhu navrhovateľkou v októbri 2013 zabezpečovala starostlivosť o navrhovateľku a že by jej poskytovala výživné vo finančnom vyjadrení alebo inou formou. Preto okresný súd nesprávne postupoval, keď určil vyživovaciu povinnosť odporkyne voči navrhovateľke odo dňa 20.05.2014, kedy malo dôjsť k zániku BSM rodičov navrhovateľky. Z uvedených dôvodov odvolací súd aj v tejto časti zmenil rozhodnutie okresného súdu a určil vyživovaciu povinnosť odporkyne voči navrhovateľke s účinnosťou odo dňa 28.10.2013, teda odo dňa kedy bol podaný návrh navrhovateľkou na súde a keďže si v tom čase odporkyňa neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke.

Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala stanovenia vyživovacej povinnosti v rozsahu 150 Eur mesačne, jej návrh vo zvyšku odvolací súd zamietol s poukazom na možnosti a schopnosti povinnej odporkyne, ako aj nato, že odporkyňa má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči mal. T. (bratovi navrhovateľky). Vzhľadom na príjmy odporkyne, a to aj preukázané nevyhnutné náklady na živobytie, nie je v jej možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu navrhovateľky vo vyššej miere, aj keď navrhovateľka preukazovala svoje náklady v rozsahu vyššom, ako bola stanovená vyživovacia povinnosť odporkyni.

Do času rozhodovania prvostupňového súdu (t.j. 19.09.2014) si odporkyňa neplnila vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Preto nedoplatok na výživnom za obdobie od 28.10.2013 do 30.09.2014 predstavuje sumu 890,32 Eur, ktorú odvolací súd povolil odporkyni splácať do rúk navrhovateľky mesačne sumou 10 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok pri nedodržaní tohto splátkového kalendára.

V zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.